

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarius de tempore - Cod. Aug. perg. 13

[Reichenau ?], [13. Jh.]

Feria VI ... Sabbato [= Act. 13,5-14,4]. In die sancto Pentecostes. Lectio.
sancti evangelii. Secundum Iohannem [= eu. Ioh. 14,23-24]. Omelia beati
Gregorii pape de eadem lectione.

[urn:nbn:de:bsz:31-41548](#)

nam quante passionem eius p spē scī potentiam multa demonia exercabant. multos sanabant egrotos uerbum uite quib; ualueret p dīcabant. q ipso resurgentē amortuis specialius sunt eiusdē spē gratia recreati qn do sicut iohannes scribit. insuflauit q dicit eis. accipite spm scm quox remisitus peccata remittunt eis. sed maiore eius uirtute sunt exalto induiti. cum post decem dies assumptionis dñi uice hunc inlin

Equis igneis suscepunt. xi dixit eos foras in bethaniā q eleuatis manib; benedixit eis. Quia redemptor n̄ apparuit in carne. ut peccata tolleret. meritū pme maledictionis auferret. hereditatem accidentib; ppetue benedictionis donarent. recte cum ea que in mundo gessit. muerba benedictionis conclusit. ostendens se ipsum esse de quo dictum est. Et nūm benedictionem dabit. qui le

Bene eos quib; benediceret in bethaniā. que domus obedientie interpretatur edixit. quia nimurum contemptus q supbia maledictionem. obedientia meruit benedictionē. Nam q ipse dñs. ut amissā benedictionis gratiā mundo restitueret. factus ē obe

dientis patri usq; ad mortē. q solis eis qui in scā ecclā diuinis studient obtenerare pceptis. benedictio uite celestis tribuitur. Nec ptereundū quod bethania in latere montis oliveti posita narratur. Sicut enim bethania obedientem dñi mandatis ecclesiam. ita mons oliveti. ipsam redēptoris n̄i psonam. multū decenter exprimit. cui latus unus militum lancea aperuit. q continuo exiuit sanguis q aqua. hec sunt sacramenta quib; ecclā in xpō nascitur q nutrit.

Bfrā. vi. lect 1. ARNABAS ET SAULUS habebant q iohannē in ministerio. Et cum pambulassent uniuersas insulas usq; ad pafsum. inuenierunt uirum quendam magū pseudo ppham uideum. cui nomen erat barieu. qui erat pconsule sergio paulo uiro prudenti. hic accepit barnabam q saulo. desiderabat audire uerbum dī. Resistebat autē illis elymas magus. sic enim interpretatur nomen eius. querens auertere pconsulem afide. Saulus autē qui q paulus repletus spū scō. intuens eum dixit. O plene omni dolo q omni fallacia filii diaboli. micus omnis iustitiae. non desinus subuertere uias dñi rectas. Et nē ecce manus dñi sup te. q eris cecidis

non uidens solem usq; ad tempus. Et co-
festim cecidit in eum caligo & tene-
bre. & curuens querebat qui ei ma-
num daret.

11.

Tunc pconsul cum uidisset factum
terredit. & ammirans sup doctnam
dñi. Et cum apaso nauigasset pau-
lus. & qui cum eo erant. uenerunt
pgen pamphilie. Iohannes autem
discedens ab eis. reuersus ē ierosoli-
mā. Iuli uero pttanseuntes pgen.
uenerunt antiochiā p̄ysside. & in-
gressi synagogam die sabbatorum
sederunt. Post lectionem autē legis
& app̄harum. miserunt principes sy-
nagogę adeos dicentes. Uiri fratres
siquis est in uobis sermo exhortati-
onis ad plebem. dicite. Surgens
autē paulus. & manu silentū indi-
cens ait. Uiri iustite. & qui timetis
dñm audite. Ds plebis uisit. elegit
patres n̄os. & plebem exaltavit.
cū essent incole intia egyp̄ti. &
brachio excuso eduxit eos ex ea. &
p quadraginta annos tempus. mo-
res eorū sustinuit in deserto. & de-
struens gentes septem intera cha-
naan. sorte distribuit eis terram &
quasi post quadrageitos & tri-
ginta annos. & post hec dedit ui-
dices usq; ad samuel app̄ham.

11.

Exinde postulauerunt regē.
& dedit illis d̄s saulū filium

chis de tribu beniamin. annis quadra-
ginta. q̄ amoto illo suscitauit illis da-
uid regem. cui testimoniu phibens
dixit. Inueni dauid filiu iesse uirū
scdm cor meū. qui fecit om̄s uolun-
tates meas. Hui d̄s ex semine scdm
pmisionem eduxit uir saluatōrē
ihsū. pdicante iohanne ante facie
aduentus eius baptismū penitentie
om̄i populo uir. Cum impletet
autem iohannes cursum suū dice-
bat. Quem me arbitramini ēē non
sum ego. sed ecce uenit post me.
cui non sum dignus calciamentum
solueret. Viri fratres filii generis
abraham. & qui in uobis timent dñm.
uobis uerbum salutis hui missū ē.
Qui enim habitabant ierlm & prim-
cipes eius. hunc ignorantes & uo-
ces app̄harum. que pomme sabbatū
leguntur. uideantes impleuerunt.
& nullam causam mortis inuenien-
tes meū. petierunt ap̄ilato ut in-
terficerent eum. Cumq; c̄summas-
sent om̄a que de eo scripta erant.
deponentes eum deligno posuerūt
monumētū. d̄s uero suscitauit eū
a mortuis. die tertia. Qui uisus ē
p dies multis. his qui simul ascen-
derant de galilea cum eo in ierlm.
qui usq; nunc ē testes ad plebem.

ES A B B A T O.
T H O S U O B I S A N N U S

namus eam. que ad patres nos repnis
suo facta est. quo d̄s hanc adimpleuit
filius n̄s. resuscitans ih̄m xp̄m. sicut
in psalmo secō scriptum est. filius
meus es tu. ego hodie genui te. Quod
autē suscitauerit eum a mortuis. am
plus iam non reuersurū incorruptio
nem. ita dixit. Quia dabo uobis sc̄a
david fidelia. Ideo q; q; alias dixit.
Non dabis sc̄m tuū uidere corrupti
onem. David enim sua generatione
cū ammisitasset uoluntatem dei.
dormiuit q; appositus est ad patres
suos. q; uidit corruptionē. quem
uero d̄s suscitauit a mortuis. non ui
dit corruptionem. Notum igitur
sit uobis uiri f̄s. quia p̄hunc uobis
remissio peccatorum annuntiatur.
ab omnib; quib; non potuistis inle
ge moysi iustificari. In hoc om̄is qui
credid iustificatur. Videte ergo ne
sup ueniat uobis. quod dictum est
in p̄p̄his. Vide et contemptores q;
ammiramus. quia opus operor ego
indieb; uīs. opus quod non creditis.

Esquis enarrauerit uobis. 11.
Exuntab; autē illis. rogabant
ut sequenti salbato legerentur sibi
uerba hec. Cumq; dimissa esset syna
goga. secuti sunt multi iudeoz q;
colentū d̄m q; aduenarū. paulum
q; barnaban. Qui loquentes suade
bant illis. ut permanerent ingrā d̄i.

Sequenti uero salbato pene uniuersa ci
uitas conuénit. audire uerbum d̄ni.
Videntes autē turbas iudei. repleti
sunt helo. q; contradicebant his que
a paulo dicebant blasphemantes. Tē
constant paulus q; barnabas dixerūt.
Jobis oportebat primū loqui uerbum
d̄i. sed quia repulisti illud. q; indig
nos uos iudicatis ētne utte. ecce con
uertimur ad gentes. Sic enim p̄cepit
nobis d̄ns. Posui te in luce gentibus.
ut sis in salutē usq; ad extreū terren
audientes autē gentes gaueſe sunt.
q; glorificabant uerbum d̄ni. q; cre
diderunt quotquot erant p̄destina
ti ad uitam ētiam. 11.

Oissem inabat autē uerbum
d̄ni. p̄nuersam regionem.
Iudei autē concitauerunt religiosas
mulieres q; honestas. q; primos ciuita
tis. q; exercitauerunt p̄secutionem in
paulum q; barnaban. q; eiicerunt
eos de finibus suis. At illi excusso
puluere pedum eoz. in eos. uenierūt
iconiū. Discipuli quoq; replebantur
gaudio q; spū sc̄o. factum est autē
iconio. ut simul introuerent insynago
gam iudeoz q; loquerent̄. ita ut cre
derent iudeoz q; grecoz copiosa mul
titudo. Qui uero increduli fuerunt
iudei. suscitauer̄ q; adiuracundā cō
statuerunt animas gentiū aduers̄
fīs. sed continuo d̄ns pacem fecit

seit int̄ eos. Muto igitur tempe demora
ti sim. fiducialiter agentes in dño. testi
monii ap̄hibentes uerbo gratie sue.
dantes signa q̄ pdigia fieri pmannus

eoꝝ. Unusa est autē multitudo ciuitatis
q̄ quida quidem erant cum iudeis.

quidam uero cum apostolis. Tu autē.

In die s̄c o P̄ e n t e c o s t r e s .
L e c t i o n e s . F W . Sc̄nū lohe or.
y ill o T f M p . Dixit dñs ih̄c disci
pulis suis. **S**i quis diligit me.

sermonē meū seruabit. Et pater mīs
diliget eum. q̄ ad eum ueniemus

q̄ mansionem apud eum faciemus.
Qui non diligit me. sermones meos

non seruat. Et sermonē quem audi
sus non est meus. sed eius qui misit

me pater. Et R E L I Q U A .

O m f l beati Gregorii pp . De
eadem lectione. amm

I B F T f R A T R E S

karissimi. euangelice uerba lectio
nis sub breuitate transcurrere. ut
post diutius liceat in contemplatio
ne tante sollemnitatis immorari.
Hodie nāq; sp̄c sc̄s repentinō sonitu
sup̄ discipulos uenit. mentesq; car
naliū insui amore p̄mutauit. q̄ fo
ris apparentib; linguis igneis. intus
facta sunt corda flamantia. quia
du dñm magnis uisione suscipiunt.
pamore sui suauiter arserunt. Ip
se namq; sp̄c sc̄s amor est. Vnde

q̄ iohannes dicit. Us̄ caritas est. Qui
ergo mente integra dñm desiderat.
pfecto iam habet quem amat. Neq;
enim quisquā posset dñm diligere.
si eum quē diligit non habert. S;
ecce si unusquisq; ur̄m requiritur
an diligat dñm. tota fiducia q̄ secu
ra mente respondet diligere. Ipsi aū
lectionis exordio. audistis quod ue
ritas dixit. Si quis diligit me. ser
monem meū seruabit. Abatio ergo
dilectionis. exhibitio est operis.
Hinc in epistola sua idem iohannes
dicit. Qui dicit quia diligo dñm.
q̄ mandata eius non custodit. men
dax est. Verē enim diligimus. si
mandata eius seruamus. Hoc dili
gimus. si am̄is nos uoluptatib; coar
tamus. Nam qui adhuc p̄illertia de
sideria diffliuit. pfecto dñm non
amat. quia ei insua uoluptate con

Et tradicet. Tu autē. 11.
Et pater meus diligit eū.
q̄ ad eum ueniemus. q̄
mansionē apud eum faciemus.
Pensate fīs km̄i. quanta sit ista sol
lemnitas. habere in cordis hospitio.
aduentū dī. Certe si domū urām
quisquā diues. ac p̄potens amicus
intraret. om̄i cū festinatione dom
iota mundaret. nequid forte es
set quod oculos amici intrantis
offenderet. Tergat ergo sordes

prauis operis' qui dō p̄parat domū-
mentis. Sed uidete quid ueritas di-
cat. Venimus q̄r mansionem apud
eum faciem'. Inquorundā q̄r enim
corda uenit q̄r mansionē non fac̄'
quia p̄compunctionē quidē dei
respectum p̄cipiunt' sed tempta-
tionis tempe' hoc ipsum quod
compuncti fuerant obliuiscunt̄'.
sicq; adp̄ petranda peccata rede-
unt' ac si h̄ec minime planxiss̄t.
Qui ergo dīm uere diligit' qui eius
mandata custodit' in eius corde
dīs q̄r uenit q̄r mansionem facit.
quia sic eum diuinitatis amor pe-
netrat' ut ab hoc amore temptationis
tempe' non recedat. Ille ḡ
uere amat' cui' uidelicet mentem
delectatio praua' ex consensu n̄ su-
perat. Nam tanto quisq; aīsupno
amore disiungitur' quanto inferi
delectatur. Unde q̄r adhuc subdi-
tur. Qui non diligit me' sermo-
nes meos non seruat. Aduosmet
ipsos ergo fr̄s kīm intorsus redi-
te' si dīm uere amatis exquirite'.
Ille tam sibi aliquis credat' q̄cqd
sibi animus sine operis attestatio
ne respondeat; de dilectione cō-
ditoris' lingua mens' q̄r uita req̄
ratur. Unquā est dī amor ocio-
sus. Operatur etenī magna si ē' si
ū operari renuit' amor non est.

Et sermonem quē audistis. 111.
non est meus. sed eius qui
misit me patris. Scitis fīs kīmī.
quia ipse qui loquitur unigenit⁹
filius. uerbum patris est. id sermo
quem loquitur filius. non est filii
sed patris. quia ipse filius. uerbū
ē patris. Hęc locutus sum uobis.
apud uos manens. Quando non
remaneret apud eos. qui ascensi
rus in cęlū. pmitit dicens. ecce ego
uobiscū sum omnib; dieb; usq; ad
consummationē sc̄li. Sed uerbum
incarnatum. q̄ manet q̄ recedit.
Recedit corpore. manet diuinita
te. Apud eos ergo tunc mansisse
se phibet. quia qui iniisibili semp
potestate p̄erat. corporali iam ui
sione recedebat. Paraclytus autem
sp̄e sc̄s. quē mittet pater in nomi
ne meo. ille uos docebit omnia q̄
suggeret uobis om̄a. que cūq; dixi
eo uobis. Nostis fīs mei plurimi.
quod grecia locutione paraclytus.
latine aduocatus dicitur. ut conso
lator. Qui idcirco aduocatus dicit⁹.
quia per errore delinquentiū apud
iustitiam patris int̄uenit. Qui est
unius substantie cū patre q̄ filio.
exorare p̄ delinquentib; p̄hibetur.
quia eos quos repleuerit exorantes
facit. Vnde q̄ paulus dicit. Ipse
enim sp̄e postulat p̄ nobis. geni

tibus inenarrabilis; Minor vero est qui postulat, quam qui postulatur. Quo modo ergo sp̄e postulare dicitur? qui minor non est? Sed ipse sp̄e postulat, qui adpostulandum eos q̄s repleuerit inflamat. Consolator autē idem sp̄e uocatur, quia de peccati ppetratione merentib; dum spem uenientē pparat, ab afflictione tristitia, memorem leuat. De quo recte pmitit. ipse uos docebit omnia, quia nisi isdem sp̄e cordi assit audientis, ociosus est sermo doctoris. Nemo ergo docenti homini tribuat, quod ex ore docentis intelligit, quia nisi intus sit qui doceat, doctoris lingua exterius inuacuum laborat. Ecce unam loquenteris uocem om̄is partiter auditus, nec tam partē sensum audire uocis percipitis. Cum ergo uox dispar non sit, eur in cordib; utrū, dispar est uocis intelligentia, nisi quia p̄ hoc quod uox loquentis communiter ammet, est magister interior, qui de uocis intelligentia quosdam specialit̄ docet. De hac unctione sp̄e, rursus p̄ h̄em dicitur. Sicut unctionis eius docet uos de om̄ib; p̄ uocem ergo non instruitur, quod mens p̄ sp̄m non unguit. Sed cur ita doctrina hominū loqui mur, quando q̄ ipse conditor

non aderuditonem hominis loquitur, si eidem homini punctionē sp̄e non loquatur. Certe tam pruis quā fiat cidiū opere ppetaret audiuit, peccasti quiesce. Sed quia culpis suis exigentib; uoce est ammonit̄ non unctione, audire di uerba potuit, sed seruare contempsit. Requendū uero nobis est, cur de eodem sp̄u dicatur, suggereret uobis om̄ia, cum suggere esse soleat minoris. Sed quia suggere aliquando dicimus, sumministrare, inuisibilis sp̄e suggere dicitur, non quod nobis scientiam ab insimo inferat, sed ab occulto. Pacem meā relinquo uobis, pacē meā do uobis. Hic relinquō, illic do. Sequentib; relinquō, puenientibus do. Tu autē.

FRA. II. Sc̄ dñi l̄ohānē. gillo temp̄. Dixit dñs ih̄c disc̄. s. **S**ic enim dilexit d̄s mundū, ut filiū suū unigenitum daret, ut om̄is qui credit meū non perireat, sed habeat uitā et̄nam. Et R. Omelia. b. Ar̄b̄ ep̄i. de ea deo

Non misit d̄s Iesu filiū suū in mundū, ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus p̄ ipsū. Ergo quantū inmedico est, sanare uenit egrotū. Ipse se int̄imit,